
Esu

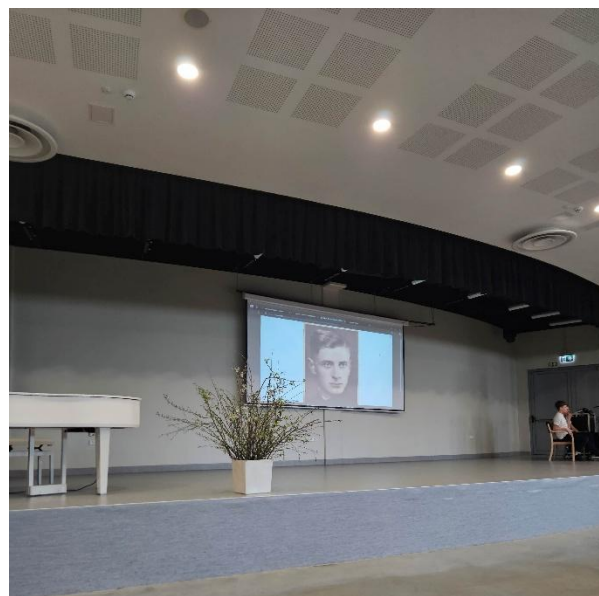

Klaipėdos Tauraulaikio progimnazijos kūrybingų mokinių laikraštukas visiems

2025 m. birželio mėn.

Apie išmoktas pamokas ir ne tik...

Neatimki, Dieve, iš manęs klydimo teisės,
Noriu pats surasti savo kelią.
Lig tavęs gal taip ir niekad neateisiu,
Bet aš trokštu pats patirt, kaip gelia
Klaidoje širdis...
Bet dabar man duoki mano dalią – laisvės turta,
Aš jau pats, aš pats bandysiu savo laimę kurti.
Vytautas Mačernis

Kai žinai, ką darai, visuomet pavyksta

Povilas Mozūras

Muzika yra viena pagrindinių mano gyvenimo dėlionės dalių. Grodamas gitara pajaučiu staiga, kaip atsispiriu kojomis nuo žemės ir pradedu sklandyti kaip Džonatanas žuvėdra virš debesų aukštai aukštai... Klausydamasis muzikantų dainų susimąstau: „Kaip jie vis dar nepasidavė?“, tuo pačiu metu grodamas gitara galvoju: „Kodėl jie taip gerai groja, o aš ne?“ Prieš mėnesį buvau be mokytojo, mano grojimas buvo visiškai toli gražu nuo originalo ir vis kartodavau tas pačias klaidas. Jaučiausi tarsi laikrodis, kuris veikia, bet rodo neteisingą laiką. Kai pradėjau vaikščioti į pamokas, pajutau, kad mano rodyklės pradėjo suktis į tinkamas puses, ir pasijutau daug tvirtesnis. Ši citata: „Kai žinai, ką darai, visuomet pavyksta.“ man įrodė, kad turi pasitikėti ir savimi, ir kitais, kurie tau parodys tinkamą kelią link tikslo.

Ramybės akimirka

Vaiva Balčiauskaitė

Vieną šiltą vasaros vakarą vaikščiodama jūros pakrante atkreipiau dėmesį į lėtai besileidžiančią saulę. Minutei sustojau ir žvilgtelėjau į šį magišką vaizdą. Atrodė, lyg akimirkai sustojo laikas. Aš stovėjau ir grožėjausi vaizdu. Viskas pasidarė taip ramu, taip tylu. Susimąsčiusi girdėjau tik krantą skalaujančių bangų ošimą, virš galvos praskrendančių žuvėdrų klyksmą. Pagalvojau apie Ričardo Bacho frazę knygoje „Džonatonas Livingstonas žuvėdra“ „Jei nori skristi ten, kur trokšta širdis – pirmiausia turi suvokti, kad tu jau ten atsidūrei“. Pagaliau supratau ką ši frazė reiškia. Turime branginti kiekvieną akimirką, nes jei nebranginsi dabarties, negalėsi džiaugtis ateitimi. Tą akimirką supratau, kad būtent čia ir trokšta būti mano širdis.

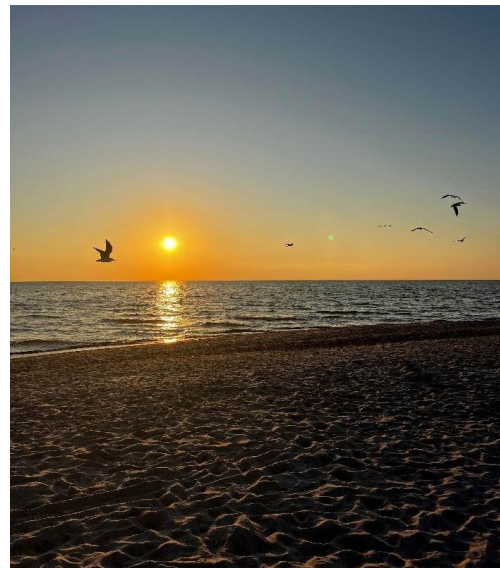

Foto autorės

Recenzijos apie matytą filmą

Filmas „Tarp žvaigždžių“

Radvilas Bartašius

Kristoferio Nolano režisuotas filmas „Tarp žvaigždžių“ – tai ne tik mokslinės fantastikos kūrinys, bet ir gili emocinė drama apie žmoniją, laiką bei ryšį tarp tėvo ir dukros. Filmas kviečia susimąstyti apie mūsų planetos ateitį ir tai, ką reiškia būti žmogumi.

Filme vaizduojama artima ateitis, kai Žemėje nebelieka maisto išteklių žmonijai išgyventi. Pagrindinis veikėjas – Kuperis – buvęs NASA pilotas, kuris kartu su mokslininkais leidžiasi į pavojingą kelionę per kosminį tunelį – kirmgraužą, kad surastų naujus namus žmonijai. Tačiau kelionė tampa kova su laiku, vienoje iš potencialių planetų žmonijai laikas skrieja itin greitai, viena valanda ten – 7 metai žemėje. Laikas tampa barjeru tarp artimųjų, jo dukros, sūnaus.

Įsimintiniausia filmo vieta man buvo, kai Kuperis žiūrėjo savo dukros jam paliktus įrašus kosminiame laive, ji jau suaugus, nors praėjo tik kelerios savaitės po kelionės pradžios, o jam išvykus jai buvo tik 10 metų.

Filmas mane sudomino išpūdingais vizualiniais efektais bei H. Zimmerio muzika, kuri labai įtraukia į filmo veiksmą. Labiausiai įsiminė citata: „Meilė – tai vienintelis dalykas, kuris peržengia laiką ir erdvę.“

„Tarp žvaigždžių“ – ne tik nuotykių kupinas filmas, bet ir pamoka apie žmoniškumą. Man šis filmas labai patiko ir paliko didelį išpūdį. Rekomenduočiau šį filmą visiems, kuriuos domina fantastiniai ar moksliniai filmai, ir jeigu turėsite galimybę, būtinai žiūrėkite kino salėje.

Filmas „Pietinia kronikas“

Gabrielė Lastauskaitė

Ar norėjote nors dienai persikelti į tuos laikus, kai savo jaunystės dienas leido jūsų tėvai, seneliai ar net proseneliai? Deja, tai neįmanoma, tačiau Igno Miškinio režisuotas filmas „Pietinia kronikas“ jums perteiks 90 –ųjų atmosferą, o žmonėms, gyvenusiems tais laikais, padės pajusti nostalgiją.

Rimantas, pagrindinis šio filmo veikėjas, gyvena 90 –ųjų pradžioje Šiauliuose. Jis elgiasi kaip eilinis to meto vaikinys: dėvi treningus (tai buvo pagarbos verti rūbai), žaidžia regbį, nelegaliai pardavinėja prekes turguje. Jam svarbu pritapti prie kitų vaikinių bei atrodyti „kietam“. Tačiau viskas pasikeičia, kai jis išsimyli Moniką. Norėdamas jai patikti, Rimantas pradėjo skaityti knygas, rašyti eilėraščius. Nuo to laiko jis ėmė ieškoti gilesnės gyvenimo prasmės ir suprato, kad pasaulis sukasi ne tik aplink regbį ir kitus „kietus“ dalykus.

Nors filmas sukurtas tik šiais (2025) metais, jis jau yra pelnęs

Kadrai iš filmo

tarptautinių kino apdovanojimų. Žiūrėdama šį filmą tikrai pasijaučiau nukeliavusi į praeitį. Aktoriai puikiai perteikė 90 –ųjų jaunimo šneką, madą ir atmosferą. Tačiau man jis pasirodė nebaigtas, pabaigos

pilnai nesupratau. Taip, „Pietinia kronikas“ baigėsi Rimanto sukurtu

eilėraščių bei nuostabiu jūros peizažu, tačiau tuo metu net nesupratau, kad tai pabaiga, tarsi norėjosi kažko daugiau.

Nors pabaiga šiek tiek nuvylė, iš kino teatro išėjau pilna teigiamų emocijų. Tai ne tik įdomi kelionė į 90 – uosius, bet ir pasakojimas, galintis paliesti žmonių, kadaise pasiklydusių savyje, širdis. Peržiūrėjus filmą supratau, kad niekada nebus per vėlu siekti naujų siekių bei keisti savo gyvenimą. Manau, kad filmas yra išskirtinis, todėl visiems labai rekomenduoju pažiūrėti.

Skrydis

Gabrielė Lastauskaitė

Aš visada labai mėgau keliauti, o skrydžiai lėktuvu man niekada nekėlė baimės. Pro langą matydama debesis, patekančią saulę ir besišypsantį dangų jaučiu ramybę. Aš žinau, kad po kelių valandų atsidursiu kažkur labai toli, naujoje vietoje, kur manęs laukia naujos patirtys ir nuotykių.

Dažnai naujos patirties paieškos gali skambėti baisiai, nes atrodo lyg nežinomybė, kuri gali tave sužlugdyti. Bet iš tikrųjų, tai gali būti tavo sėkmė, kuri padės pasiekti viršūnę. Dėl to niekada nereikia bijoti naujų dalykų, nes sėdėdamas vienoje vietoje nieko nepasieksi. Manau, tai puikiai atitinka mano gyvenimo kredo iš Ričardo Bacho kūrinio „Džonatanas Livingstonas Žuvėdra“: „Toliau mato ta žuvėdra, kuri aukščiau pakyla“.

Kiekvienas skrydis man primena, kad kasdien reikia kilti aukštin, peržengti savo baimes ir ribas. Tik tokiu būdu mums atsivers visas gyvenimo grožis bei galimybė augti, atrasti ir pamatyti ir nuveikti daug daugiau.

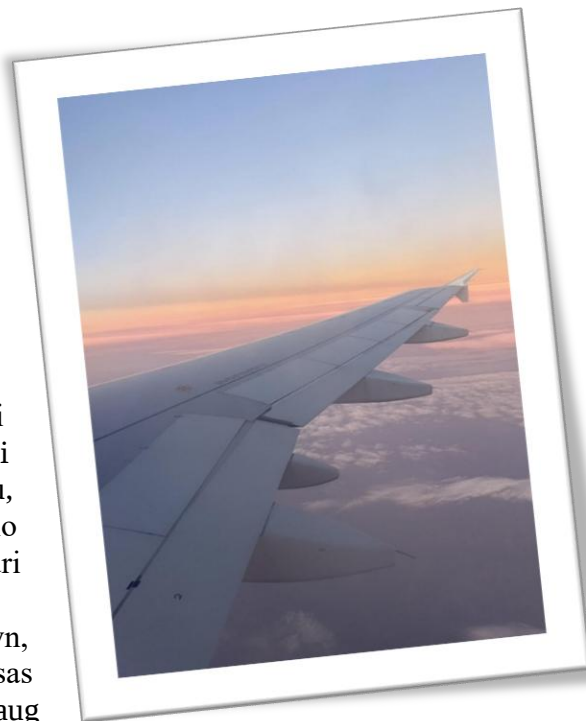

Foto autorės

Foto autoriaus

Aukštai danguje

Jonas Jogminas

Diena buvo skaidri ir rami. Danguje pastebėjau grakščiai skriejantį erelį. Jis sklendė be pastangų, lyg būtų susiliejęs su dangumi, jo sparnų mostai simbolizavo laisvę. Žvelgdamas į jį supratau, kad tai atitinka mano gyvenimo kredo: „Toliau mato tas paukštis, kuris aukščiau pakyla“. Šis erelis įkvėpė viltį, kad siekdami aukštumų galime surasti platesnį pasaulį kuriame galima atrasti naujas galimybes ir išžvelgti tikrąjį pasaulio grožį.

Pavasaris su knyga po žydinčiais medžiais

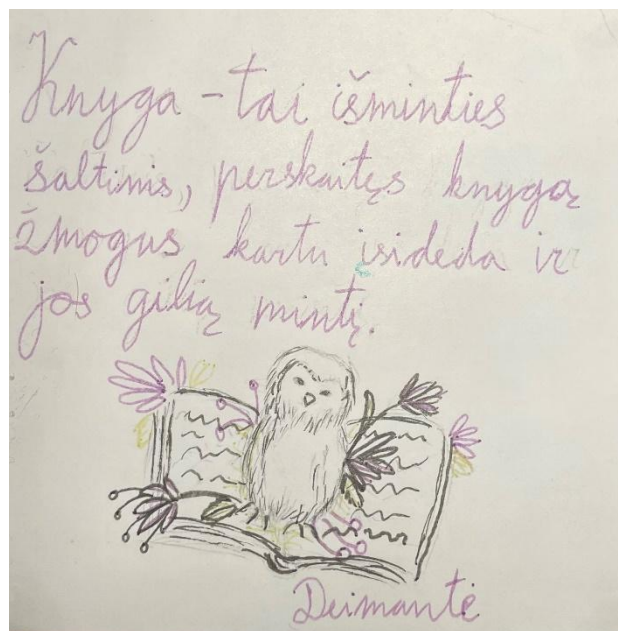
Knyga – tai draugas, kuris niekada neatsisako papasakoti istoriją. Kartais ji tave nuneša toli nuo realybės, kur viskas įmanoma: nuo magiškų pasaulių, iki siaubo istorijų. O kartais tiesiog leidžia ramiai užmigti...*Mykolas*

Knyga – tai lagaminas, kupinas informacijos. Jis neša žmogui meilę žmonėms, tėvynei ir pasauliui. *Povilas*

Knyga – tai minties kalnas, ant kurio užkopus viskas įmanoma, taip pat ir laisvė. “Plunksna, o ne kardu laisvė iškovojo.”
Jonas

Knyga – tai mintys ir emocijos, išreikštos žodžiais ir pasidalintos su kitais žmonėmis. *Greta*

Knyga – man tai daugiau nei rašalas ant popieriaus. Tai žmogaus minčių lobynas, kuriame slypi dalelė kitų žmonių ir paties autoriaus. *Vaiva S.*

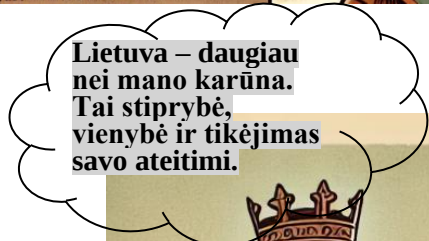

Mano mėgstamiausias peizažas – naujoji mokykla Tauralaukyje, Klaipėdoje.
Ši mokykla yra gražioje vietoje, netoli tilto per Danės upę.
Pagrindiniai jos elementai – modernus pastatas, didelis sporto aikštynas ir žaliosios erdvės.
Spalvos, kurios dominuoja, yra balta, pilka ir žalios veja aplink.
Mokyklos nuotaika – šilta ir draugiška.
Peizažas keičiasi metų laikais – žiemą aplink būna sniego, o pavasarį viskas žaliuoja.
Ši vieta man patinka, nes čia mokausi, sutinku draugus ir mokausi naujų dalykų.
Šis peizažas man svarbus, nes jis susijęs su mano kasdienybe ir ateitimi.
Mokykla yra ne tik pastatas – tai vieta, kur augu ir tobulėju.
Šį peizažą pavadinau „Žinių tiltu“, nes jis jungia vaikystę su ateitimi.

Komiksas “Lietuvos krikštas”

Evita Masytė

Mano mokykla iš XXI - ojo amžiaus

Mano mokykla, esanti jaukiame mieste, yra moderni, šviesi ir atvira visiems, kurie nori mokytis, tobulėti bei atrasti save. Tai vieta, kur ne tik įgyjame žinių, bet ir mokomės bendravimo, atsakomybės bei pagarbos vienas kitam – vertybių, kurios svarbios visam gyvenimui. Mūsų mokykloje dirba mokytojai - profesionalūs, rūpestingi ir visada galintys padėti. Kiekvieną dieną čia verda gyvenimas: vyksta įvairūs renginiai, projektai, ekskursijos. Mokykla turi puikiai įrengtas sales, modernias laboratorijas ir jaukią biblioteką. Per pertraukas mokiniai ilsisi ant „pufų“, kalbasi su draugais. Klasės dekoruotos mokinių darbais, kuria jaukia aplinką. Mokykloje veikia įvairūs būreliai – nuo muzikos iki robotikos ir dar daugiau – kurie padeda atskleisti kiekvieno mokinio gebėjimus. Džiaugiuosi, kad mokiausi šioje mokykloje, kuri buvo antraisiais namais.

Adomas Rukšnaitis

Man, kaip ir daugumai mokinių, nepatinka eiti į mokyklą. Pamokos, namų darbai, vaikai – visa tai labai vargina. Atsipalaiduoti galima tik per atostogas: vasaros, žiemos, rudens ir pavasario. Na, savaitgalį irgi galima pailsėti, tačiau atsipalaiduot nepavyksta, nes vis kamuoja mintis, kad greitai reikės eiti į mokyklą ir vėl. Šaunu, kad mokytojos padeda, pamoko ir pasirūpina tvarka. Kitaip mokyklose būtų sunku mokytis. Betvarkė, triukšmas, muštynės – visa tai būtų kasdienybė. Gerai, kad taip nėra.

Medeina Gaudiešiūtė

Aš esu Faustas, mokausi Tauralaukio progimnazijoje ir turiu daug gerų draugų. Su jais dažnai bendraujame, juokiamės ir kartu leidžiame laiką. Maloniausi prisiminimai susiję su bendromis išvykomis, žaidimais per pertraukas ir smagiomis akimirkomis klasėje.

Faustas Leščinskas

Mano mokykloje vaikai nuolat naudojami dirbtiniu intelektu (DI), nes tai palengvina namų darbų atlikimą. Aš taip pat kartais naudojuosi DI tam tikroms užduotims atlikti, bet paskutiniu metu pastebėjau, kad DI ne visada pateikia teisingus atsakymus, tad visiškai 100% juo nepasikliauju ir stengiuosi DI naudoti tik namų darbų patikrinimui. Dirbtinis intelektas gali palengvinti žmonių gyvenimus tam tikrose srityse kaip: programavimas, bankininkystė bei klientų aptarnavimas.

Andajus Smilingis

Šie mokslo metai buvo visiškai kitokie negu aš įsivaizdavau. Mokintis buvo visai smagu, nors kartais ir nelabai, buvo dienų, kai iškildavo sunkumų, ir juos kartais padėdavo išspręsti dirbtinis intelektas. Manau, daugelis tikrai naudojami dirbtiniu intelektu, nors tai nėra geriausia išeitis palengvinti sunkumus, su kuriais kartais susiduriame.

Benas Bičkauskas

intelektu, kad suprastų temą. Aš pats dažniausiai naudoju dirbtinį intelektą darydamas matematikos ar fizikos namų darbus, kai nesupratau temos ar nežinau, kaip spręsti uždavinį. Dirbtinis intelektas paaiškina, kaip viską padaryti ir gauti teisingą atsakymą.

Gediminas Poškys

Beveik visą savo laisvą laiką praleidžiu mokykloje. Joje aš mokausi daug įvairių ir įdomių dalykų: matematikos, lietuvių k., biologijos ir t.t.. Į mokyklą eina visokiausio amžiaus žmonės: suaugę, darželinukai ir paaugliai. Na, o matematika, chemija, fizika ir lietuvių k. – mano mėgstamiausios pamokos. Be to, mokykla, tai vieta, kurioje atsiskleidžia talentai: dainavimas, piešimas, sportas – kiekvienas čia gali rasti sau tinkamą vietą. Pertraukų metu aš užsiimu įvairia veikla – kalbu su bendraklasiais, užkandžiauju. Tad mokykla yra vieta, kur mes ne tik mokomės, o pasaulis – pilnas atradimų

Skaistė Jermolajeva

Šie metai Klaipėdos Tauralaukio progimnazijoje man yra ypatingi, nes jie yra paskutiniai. Per visus šiuos metus čia patyriau daug smagių akimirkų, sutikau nuostabių mokytojų ir draugų. Labiausiai pasiilgsiu šilto bendravimo, pažįstamos aplinkos ir kasdienybės su klase. Esu dėkingas už visas pamokas, ne tik mokykloje, bet ir gyvenime. Netrukus prasidės naujas etapas – gimnazija, kuri atneš naujų iššūkių ir galimybių. Nors ir liūdna atsisveikinti, džiaugiuosi, kad čia augau.

Arijus Suzdalev

Aš esu Mykolas Budginas ir mokausi Klaipėdos Tauralaukio progimnazijos 8B klasėje. Stengiuosi nuolat tobulinti savo žinias įvairiose srityse. Pastaruoju metu vis daugiau kalbama apie dirbtinį intelektą ir jo paskirtį mokykloje. Manau, kad dirbtinis intelektas gali būti labai naudingas, nes jis padeda mokiniams geriau perprasti mokomąją medžiagą, paaiškinti sudėtingesnes užduotis ar pasiruošti kontroliniams. Vis dėlto nemanau, kad jis turėtų tapti pagrindiniu mokymosi šaltiniu. Mokytojai ir tikras bendravimas klasėje išlieka labai svarbūs, nes jie ne tik perduoda žinias, bet ir išmoko bendravimo bei bendradarbiavimo įgūdžių.

Mykolas Budginas

Tautadienis. Kankliuoja Eelena Paulauskaitė